

کشتاریرحمانه حکومت استعماری در فیلیپین

کشتار بولوان سکوتاباتو و جزیره بالو

در آخرین هفته ماه نوامبر گذشته کشتار خونینی در شهر بولوان فیلیپین به راه افتاد و تلفات آن از مسلمانان ۴۰۰ نفر کشته بود و تعداد زخمیها قابل شمارش نبود. در نخستین هفته دسامبر نیروهای فیلیپین از هوا، زمین، دریا برجزیره بالوت و شهر همجوار آن بنام مالاباتان حمله بردند. این عملیات ۱۰۰ کشته و تعداد بیشماری زخمی بجای گذاشت.

کشتار شهر مایمبونج و شهر باراغ و دهکده تامبون در جزیره جولوسلودر روز هفتم ماه نوامبر گذشته قسمتی از نیروهای ارتش فیلیپین بر روی پناهگاه مسلمانان آتشگشودند و در اثر این حمله وحشیانه ۷۵ نفر مرد و زن و کودک مسلمان بقتل رسیدند و در بیست و هشتم ماهه کوماندهای دولتی به کاروانی از بازرگانان بی گناه مسلمان حمله بردند و کالاهای آنان را غارت نمودند در این حادثه نیز از مسلمانان ۱۵ تن کشته شدند.

کشتار توبوران در جزیره باسیلان

روز نهم دسامبر ۱۹۷۷ دولت تعداد زیادی از نیروهای خود را در ساحل شهر توبوران پیاده کرد جمعیت این شهر در حدود هفت هزار نفر است که همگی مسلمان اند.

این نیروها در مناطق استراتژیک موضع گرفتند و از نخستین ساعات روز دهم دسامبر بر روی مراکز تجمع مسلمین آتش گشودند. شمار کشتگان ماجرا نزدیک به ۲۰۰ نفر برآورده شده است و هنگامی که نماینده جبهه آزادیبخش مورو در اجلاس مشترک پیشنهاد آتش‌بس داد عکس العمل مقامات فیلیپینی این بود که نیروهای را که شهر را در محاصره داشتند تقویت کردند و هزاران سرباز دیگر بکمک آنان اعزام داشتند. تعداد نیروهای مسلح در این شهر به ۵۰۰۰ نفر رسید و با ۱۵۰ کشتی جنگی شهر را از ساحل زیر محاصره گرفتند.

از آن زمان تا کنون شهر "توبوران" در محاصره ارتش بسر می‌برد و جمعیت ۷۰۰۰ نفری این شهر هرآن به نابودی مطلق و یا مرگ تدریجی ناشی از گرسنگی و بیماری تهدید می‌شوند تا هنگام نوشتن این مقاله سه منطقه مسلمان نشین پر جمعیت زیر چتر محاصره شدید نیروهای مسلح فیلیپین قرار گرفته است و از رسیدن مواد غذایی و دارویی و احتیاجات اولیه بدانها جلوگیری می‌شود. این مناطق عبارتند از شهر باتیکول در جزیره جولو و شهر توبوران در جزیره باسیلان و شهر بوتیج در انادسور.

قطعهنامه طرابلس... و آتش بس

قطعهنامه طرابلس از سوی رژیم فیلیپین و جبهه آزادیبخش مورو با شرکت دبیر کل سازمان کنفرانس اسلامی و نمایندگان چهار دولت عربستان سعودی، لیبی، سنگال و سومالی در ۲۶ دسامبر ۱۹۷۶ بمنظور اعطای خودمختاری به مسلمانان جنوب فیلیپین به امضاء رسید.

مارکوس از امضای این قطعهنامه جز دو چیز غرض دیگری نداشت. نخست جلوگیری جبهه از دریافت هرگونه کمک مادی بعنوان اینکه پیمان صلح امضاء شده است.

دوم از میان بردن مشکلاتی که وضع مسلمانان جنوب فیلیپین می‌توانست بر سرراه کوششهای وی برای تجدید قراردادهای تجارتي و نفتی بین دولت فیلیپین و کشورهای مسلمان نفت خیز بوجود آورد. این قضیه باندازه‌ای جدی بود که امکان داشت مارکوس را از دریافت هرگونه کمک مالی از این کشورها نامید سازد.

مارکوس این قطعهنامه را در نوشته‌ای که آنرا کتاب "سفید فیلیپین" نامیده است

و آنرا در میان همه کشورهای جهان منتشر ساخته چنین توصیف کرده است "این تنها قرار دادی است که بین حکومت فیلیپین و یک سازمان مشخص فیلیپین که بر روی حکومت اسلحه کشیده است بسته شده این نباید یک قرار داد بین المللی تلقی شود زیرا مسئله جنوب فیلیپین یک مسئله داخلی است"

اما پیمان آتش بس که از نخست جز موادی بر کاغذ نبوده است .

زیرا مارکوس آتش بس را تنها برای تهیه مقدمات یک برنامه جدید برای ریشه کن ساختن مسلمانان رزمنده این سرزمین و محو هرگونه نشانهای از اسلام که در سرزمین مورو که با خون شهدای غیرتمند مسلمان در طول قرون و اعصار نوشته شده ، پذیرفته است .

پایداری اسلام:

رؤیاهای خام مارکوس و خوابهایی که برای نابودی جهاد اسلامی به رهبری جبهه آزادیبخش مورودید ، بحقیقت نیوست و اینهمه نخوت و گردن کشی برای او هیچ نتیجه‌ای ببار نیاورد . زیرا همه عملیات جنگی نیروهای فیلیپین برای به دست آوردن اسراری از جبهه آزادیبخش مورو و مرکز فرماندهی آن تاکنون بی نتیجه بوده است در تمام این موارد آنها که منطقه را به محاصره کامل در آورند از مرکز فرماندهی و رهبری جبهه اشری نیافتند بلکه آنجا را دام مرگ خویش یافتند . در این تله‌ها تاکنون بیش از سه هزار سرباز فیلیپینی بقتل رسیده‌اند این عده غیر از دهها تن افسر و درجه دار و ژنرال و کولونی و سمتهای دیگر ارتشی بوده اند که در این گیرودار به تله افتاده اند . انقلاب مسلمانان این سرزمین تاکنون ۴ پادگان وابسته در منطقه راموانگ را بکلی از نیروهای دشمن پاک کرده است .

در ۲۶ تا ۲۸ نوامبر شورش مسلمانان جزیره نوسا - نوسا در لاناد سوجان بیش از ۱۰۰ جنگجوی فیلیپینی را گرفت و ۲۷ کماندوی حکومتی را باسارت خود در آورد این کوماندها قصد داشتند بدرون جزیره نفوذ کنند ولی اوضاع بر ضد آنان برگشت در ۲۷ اکتبر گروهی از نیروهای ضربتی فیلیپین متشکل از ۱۰۰۰ تکاور کوشیدند در قسمت مقدم فرماندهی جبهه مورو نفوذ کنند اما نیروهای این جبهه برقی آسا این گروه را به محاصره در آورد و تلفات سنگینی بر آنها وارد ساخت . در این درگیری مقادیر زیادی

اسلحه بدست مسلمانان افتاد در ۱۲ اکتبر گذشته نیروهای انقلابی مسلمان دست به یک حمله متقابل به فرارگاه نیروهای مسلح انوتجان در زمبوانفانورس زدند و فرارگاه را با همه وسائل جنگی موجود آن بتصرف درآوردند و تلفاتی جانی سنگین نیز بر افراد دشمن وارد ساختند که از ۱۰۰ کشته متجاوز بود.

در ۱۴ اکتبر نیروهای انقلابی مسلمان مرکز نیروهای مسلح فیلیپینی در شهر کاویت کاویت را تصرف کرد و با کشتن بیش از صد نفر از افراد دشمن اسلحه موجود در آن مکان را بنفع مسلمانان ضبط کرد.

در باسیلان انقلابیون مسلمان یک رده از ارتش فیلیپینی را محاصره کردند و از آنها یک تانک و یک زره پوش و ۱۰ قطعه اسلحه گرم و یک عدد توپ سنگین به دست آوردند.

حوادثی که ذکر شد تنها نمونه‌هایی از جنگ خونینی است که هم اکنون در فیلیپین جریان دارد و گرنه تشریح جنگ خانمان برانداز اکتبر گذشته تاکنون غیر ممکن است.

اینها همه در زمینه‌ای است که دنیرو به هیچ وجه باهم قابل مقایسه نیستند. در یک طرف ارتش فیلیپین مجهز به سلاحهای مرگبار زمینی، هوایی، ارسالی قراردادشمار نیروهای مسلح جنوب فیلیپین به ۷۵ هزار سرباز می‌رسد و در طرف دیگر جبهه آزادیبخش اسلامی مورو است که اسلحه‌اش تنها در همان حدودی است که از دشمن به دست آورده است. افراد این جبهه در اثناء عملیات جنگی توانسته‌اند تانک ودهها زره پوش و قایق جنگی دشمن را نابود کنند و بیش از هزار قبضه اسلحه بدست آوردند. در میان این سلاحها توپهای دور زن و مسلسل‌های سنگین دیده می‌شود تنها در شهر باتیکول که یکی از شهرهای اسلامی است و حکومت فیلیپین در این منطقه حکومت نظامی اعلام کرده است، افراد جبهه توانستند ۱۱ زره پوش را مصادره کنند و دو تانک را منهدم سازند. نیروهای دولتی در این شهر تلفات جانی قابل ملاحظه‌ای (در حدود ۵۰۰ کشته) متحمل شدند.

در اثناء گفتگوهای مستقیم صلح، دولت در روز ۲۵ سپتامبر ۱۹۷۷ بواسطه نماینده وزارت دفاع فیلیپین کارملیویار بیروپیا می برای نور مسواری رهبر جبهه اسلامی آزادیبخش مورو فرستاد و در آن علاقه خود را به از سر گرفتن مذاکرات صلح میان حکومت و جبهه آزادیبخش در شهر زامبروانفا در جنوب فیلیپین با شرکت شخص نور - مسواری و بدون میانجی گری سازمان کنفرانس اسلامی اعلام داشت.

مسواری در پاسخ به پیام دولت در تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۷ چنین اظهار داشت که گفتگوی جبهه اسلامی آزادیبخش مورو با دولت فیلیپین پلامانع است، مشروط براینکه این گفتگوها در چهار چوب قرارداد کنفرانس اسلامی قرار گیرد و قطعنامه ۲۳ دسامبر ۱۹۷۶ طرابلس اساس گفتگوها باشد. و این گفتگوها در یک شهر ثالث بی طرف که مورد پذیرش هردو طرف قرار گیرد واقع شود و در ضمن حکومت فیلیپین عملیات جنگی را در جنوب پیش از شروع مذاکرات بطور کامل متوقف سازد.

ولی دولت ادامه جنگ را برآز سرگرفتن مذاکرات ترجیح می دهد و پیوسته تا این لحظه مذاکراتی را که برای نخستین بار به جبهه پیشنهاد کرده است. پشت گوش می اندازد.

انتظار می رود که دولت نظامی با تمام قوایش در مورو پس از تجدید قرارداد های تجارתי و نفتی با کشورهای اسلامی بسیج کند، زیرا مدت این قراردادها نزدیک به اتمام است از هم اکنون مارکوس کارگزاران خود را بر آن داشته است که به هر وسیله ممکن بدرون سفارت های اسلامی نفوذ کنند و جنجالی علیه جبهه آزادیبخش اسلامی مورو براه اندازند ادعا می کند که اینان رهبران مسلمان جنوب فیلیپین نیستند، در حالیکه همه کشورهای اسلامی جبهه آزادیبخش اسلامی مورو را تنها نماینده رسمی و قانونی مسلمانان فیلیپین می دانند.

جده - ۱۸/۱/۱۹۷۸ م

عبدالباقی

رئیس روابط عمومی جبهه اسلامی آزادیبخش مورو

۱- این مقاله توسط آقای عباس براتی ترجمه گردید.

بد زبان

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ

خداوند شخص بدگو و بدزبان را دشمن دارد.

نهج الفصاحه ۷۴۴